

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ

«Βελτιώσεις της Ποινικής Νομοθεσίας για τους ανήλικους δράστες, πρόληψη και αντιμετώπιση της θυματοποίησης και της εγκληματικότητας των ανηλίκων»

Άρθρο 1
Ποινική ευθύνη ανηλίκου

1. Σε ανήλικο που τέλεσε αξιόποινη πράξη, πριν συμπληρώσει το δέκατο πέμπτο έτος της ηλικίας του επιβάλλονται μόνο αναμορφωτικά ή θεραπευτικά μέτρα.

2. Σε ανήλικο που τέλεσε αξιόποινη πράξη και έχει συμπληρώσει το δέκατο πέμπτο έτος της ηλικίας του επιβάλλονται αναμορφωτικά ή θεραπευτικά μέτρα, εκτός αν κρίνεται αναγκαίο να επιβληθεί ποινικός σφραγισμός κατά την επόμενη παράγραφο.

3. Περιορισμός σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων επιβάλλεται μόνο σε ανήλικους που έχουν συμπληρώσει το δέκατο πέμπτο έτος της ηλικίας, εφόσον η πράξη τους έχει χαρακτήρα κακουργήματος και εμπεριέχει στοιχεία βίας, στρέφεται κατά της ζωής ή της σωματικής ακεραιότητας ή τελείται κατ' επάγγελμα ή κατ' εξακολούθηση. Η απόφαση πρέπει να περιέχει ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία από την οποία να προκύπτει γιατί τα αναμορφωτικά ή θεραπευτικά μέτρα δεν κρίνονται στη συγκεκριμένη περίπτωση επαρκή, λαμβανομένων κατά περίπτωση υπόψη των ιδιαίτερων συνθηκών τέλεσης της πράξης και της προσωπικότητας του ανηλίκου.

4. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται και στους ανήλικους που τέλεσαν αξιόποινη πράξη μετά τη συμπλήρωση του δέκατου πέμπτου έτους της ηλικίας τους και εισάγονται σε δίκη μετά τη συμπλήρωση του δέκατου όγδοου έτους. Στην περίπτωση αυτή, τα αναμορφωτικά μέτρα παύουν αυτοδικαίως, όταν ο υπαίτιος συμπληρώσει το εικοστό πέμπτο έτος της ηλικίας του. Αν το δικαστήριο κρίνει ότι η επιβολή αναμορφωτικών ή θεραπευτικών μέτρων δεν είναι επαρκής και ότι ο περιορισμός σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων, μολονότι αναγκαίος δεν είναι πλέον σκόπιμος, μπορεί να επιβάλει την ποινή που προβλέπεται για την πράξη που τελέστηκε από ενήλικο, ελαττωμένη. Κατά γενικό κανόνα οι καταδίκτοι αυτοί κρατούνται χωριστά από τους ενήλικους καταδίκτους.

Άρθρο 2
Δικαστήρια και δικαστές ανηλίκων

1. α) Το μονομελές δικαστήριο ανηλίκων συγκροτείται από έναν πρόεδρο πρωτοδικών σε κάθε πρωτοδικείο, ο οποίος ορίζεται μαζί με έναν αναπληρωτή, πρόεδρο ή πρωτοδίκη,

β) το τριμελές δικαστήριο ανηλίκων συγκροτείται από τον δικαστή ανηλίκων του προηγούμενου εδαφίου και δύο νεότερους του, αν είναι δυνατόν, πρωτοδίκες,

γ) το εφετείο ανηλίκων, από έναν εφέτη ή τον αναπληρωτή του, και από δύο άλλους νεότερους του, αν είναι δυνατόν, εφέτες, που ορίζονται εφέτες ανηλίκων από αυτόν που διευθύνει το δικαστήριο.

2. Δικαστές ανηλίκων ορίζονται, για μια τριετία, ένας ή περισσότεροι δικαστές, με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται ύστερα από γνώμη του συμβουλίου ή του δικαστή που διευθύνει το δικαστήριο και πρόταση του οικείου εισαγγελέα εφετών. Σε όσα δικαστήρια υπηρετούν περισσότεροι από είκοσι δικαστές, οι δικαστές ανηλίκων ορίζονται από την ολομέλεια του δικαστηρίου.

Για τον διορισμό στη θέση του δικαστή και του εισαγγελέα ανηλίκων αξιολογείται η προηγούμενη συμμετοχή σε ειδικό πρόγραμμα επιμόρφωσης που οργανώνει η Εθνική Σχολή Δικαστικών Λειτουργών ή η κατοχή διδακτορικού διπλώματος ή μεταπτυχιακού τίτλου στο συγκεκριμένο αντικείμενο.

Οι δικαστές ανηλίκων ασκούν τα καθήκοντα τους και μετά τη συμπλήρωση του χρόνου για τον οποίο ορίστηκαν, μέχρι την αντικατάστασή τους ή την ανανέωση της θητείας τους.

Άρθρο 3 **Αποχή από ποινική δίωξη ανηλίκου**

1. Αν ανήλικος τελέσει αξιόποινη πράξη, η οποία είναι πταίσμα ή πλημμέλημα, ο εισαγγελέας μπορεί να απόσχει από την άσκηση της ποινικής δίωξης αν κρίνει, ερευνώντας τις περιστάσεις υπό τις οποίες τελέστηκε η πράξη και την όλη προσωπικότητα του ανηλίκου, ότι η άσκησή της δεν είναι αναγκαία για να συγκρατηθεί ο ανήλικος από την τέλεση νέων αξιόποινων πράξεων. Απαιτείται σε κάθε περίπτωση ακρόαση του ανηλίκου.

2. Στον ανήλικο μπορεί να επιβληθούν με διάταξη του εισαγγελέα ένα ή περισσότερα από τα αναμορφωτικά μέτρα που προβλέπονται στις περιπτώσεις α' έως και ια' του άρθρου 122 του Ποινικού Κώδικα, καθώς και η καταβολή χρηματικού ποσού μέχρι 1.000 ευρώ σε μη κερδοσκοπικό ή κοινωφελές νομικό πρόσωπο. Με την ίδια διάταξη ορίζεται και η προθεσμία συμμόρφωσης. Αν ο ανήλικος συμμορφωθεί με τα μέτρα και τις υποχρεώσεις που του επιβλήθηκαν, ο εισαγγελέας θέτει την υπόθεση στο αρχείο και διαβιβάζει τη δικογραφία στον εισαγγελέα εφετών, αναφέροντας σε αυτόν τους λόγους για τους οποίους δεν άσκησε ποινική δίωξη. Σε αντίθετη περίπτωση ο εισαγγελέας κινεί την ποινική δίωξη, παραγγέλλοντας προανάκριση ή ανάκριση ή εισάγοντας την υπόθεση με απευθείας κλήση του κατηγορουμένου στο ακροατήριο, όπου αυτό προβλέπεται.

Άρθρο 4 **Αυτόφωρα εγκλήματα**

Τα εγκλήματα που τελούνται από ανηλικούς δεν δικάζονται ως αυτόφωρα.

Άρθρο 5 **Συνήγορος ανηλίκου**

Ο κατηγορούμενος οφείλει να εμφανίζεται αυτοπροσώπως στο ακροατήριο κατά τη συζήτηση και μπορεί να διορίζει δικηγόρο ως συνήγορο για την υπεράσπισή του. Στα κακουργήματα ο πρόεδρος του δικαστηρίου διορίζει, από πίνακα που καταρτίζει κάθε χρόνο τον Ιανουάριο το διοικητικό συμβούλιο του οικείου δικηγορικού συλλόγου, υποχρεωτικά συνήγορο στον κατηγορούμενο που δεν έχει συνήγορο. Την ίδια υποχρέωση έχει και ο δικαστής ανηλίκων, όταν ο ανήλικος κατηγορείται για πράξη, που αν την τελούσε ενήλικος, θα ήταν κακούργημα.

Ο συνήγορος διορίζεται τρεις ημέρες τουλάχιστον πριν από τη συνεδρίαση, αν το ζητήσει ο κατηγορούμενος ακόμα και με απλή επιστολή προς τον εισαγγελέα ή τον πρόεδρο. Ο συνήγορος που διορίζεται εξ επαγγέλματος έχει στη διάθεσή του αμέσως τη δικογραφία.

Άρθρο 6 **Διάρκεια περιορισμού σε ειδικό κατάσταση κράτησης νέων**

Η διάρκεια του περιορισμού σε ειδικό κατάσταση κράτησης νέων δεν υπερβαίνει τα πέντε έτη, ούτε είναι μικρότερη από έξι μήνες, αν για την πράξη που τελέστηκε ο νόμος απειλεί κάθειρξη μέχρι δέκα έτη. Αν η απειλούμενη ποινή είναι ισόβια κάθειρξη ή πρόσκαιρη μεγαλύτερη αυτής του προηγούμενου εδαφίου, η διάρκεια του περιορισμού σε ειδικό κατάσταση κράτησης δεν υπερβαίνει τα δέκα έτη, ούτε είναι μικρότερη από δύο. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις ιδιαίτερα σοβαρών εγκλημάτων, που απειλούνται με ισόβια κάθειρξη ή κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών, μπορεί το δικαστήριο να επιβάλλει περιορισμό μέχρι δεκαπέντε έτη.

Άρθρο 7 **Απόλυση υπό όρο**

1. Με τη λήξη του μισού της ποινής του περιορισμού σε ειδικό κατάσταση κράτησης νέων, η οποία έχει επιβληθεί, το δικαστήριο απολύει τον ανήλικο, κατά τα οριζόμενα στις επόμενες παραγράφους. Στην απόφαση για την απόλυση υπό όρο ορίζεται ο χρόνος της δοκιμασίας, που δεν μπορεί να υπερβαίνει το υπόλοιπο της ποινής.

2. Η απόλυση υπό όρο χορηγείται οπωσδήποτε, εκτός αν κριθεί με ειδική αιτιολογία ότι η διαγωγή του ανηλίκου κατά την έκτιση της ποινής καθιστά απολύτως αναγκαία τη συνέχιση της

κράτησής του, για να αποτραπεί η τέλεση από αυτόν νέων αξιόποινων πράξεων. Για τη χορήγηση της υπό όρο απόλυσης, η Διεύθυνση του καταστήματος στο οποίο κρατείται ο ανήλικος υποβάλλει αίτηση μαζί με έκθεση της κοινωνικής υπηρεσίας του καταστήματος, μόλις συμπληρωθεί η έκτιση του μισού της ποινής που έχει επιβληθεί. Ο ανήλικος κλητεύεται υποχρεωτικά δέκα τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συνεδρίαση του δικαστηρίου, κατά την οποία μπορεί να παραστεί αυτοπροσώπως ή να εκπροσωπηθεί από συνήγορο που διορίζει με απλό έγγραφο θεωρημένο, ως προς το γνήσιο της υπογραφής, από τον διευθυντή του καταστήματος κράτησης, από δικηγόρο ή από άλλη αρμόδια αρχή. Αν η αίτηση για απόλυση υπό όρο δεν γίνει δεκτή, νέα αίτηση μπορεί να υποβληθεί δύο μήνες μετά την απόρριψη, εκτός αν, στο μεταξύ, προκύψουν νέα στοιχεία.

3. Η απόλυση υπό όρο μπορεί να χορηγηθεί και πριν από την έκτιση του μισού της ποινής που έχει επιβληθεί, μόνο για σπουδαίους λόγους και εφόσον έχει εκτιθεί πραγματικά το ένα τρίτο αυτής.

4. Η απόλυση υπό όρο δεν μπορεί να χορηγηθεί, αν ο ανήλικος δεν έχει παραμείνει σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων για χρονικό διάστημα ίσο με το ένα τρίτο της ποινής που έχει επιβληθεί.

5. Στον απολυόμενο μπορεί να επιβληθούν κατά τη διάρκεια του χρόνου δοκιμασίας του υποχρεώσεις που αφορούν τον τρόπο ζωής του και, ιδίως, τον τόπο διαμονής, τη διαπαιδαγώγηση ή την παρακολούθηση εγκεκριμένου από το νόμο θεραπευτικού προγράμματος ψυχικής απεξάρτησης από ναρκωτικές ή οινόπνευματώδεις ουσίες. Στον αλλοδαπό απολυόμενο μπορεί να διαταχθεί και η απέλασή του στη χώρα από την οποία προέρχεται, εκτός αν η οικογένειά του διαμένει νομίμως στην Ελλάδα ή η απέλασή του είναι ανέφικτη.

6. Αν ο απολυόμενος παραβιάσει τους όρους, η απόλυση μπορεί να ανακληθεί. Σε περίπτωση ανάκλησης, ο χρόνος από την απόλυση έως τη νέα σύλληψη δεν υπολογίζεται στη διάρκεια της αρχικής ποινής.

Άρθρο 8

Περιοριστικοί όροι και προσωρινή κράτηση

1. Για τους ανηλικούς ως περιοριστικοί όροι, κατά την έννοια των άρθρων 282 και 296 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, είναι δυνατό να διατάσσονται και ένα ή περισσότερα από τα αναμορφωτικά μέτρα που ορίζονται στο άρθρο 122 του Ποινικού Κώδικα.

2. Προσωρινή κράτηση, κατά την έννοια του άρθρου 282 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, μπορεί να επιβληθεί και σε ανήλικο κατηγορούμενο που έχει συμπληρώσει το δέκατο πέμπτο έτος της ηλικίας του, εφόσον η πράξη για την οποία κατηγορείται απειλείται στο νόμο με ποινή κάθειρξης τουλάχιστον δέκα ετών. Στην περίπτωση αυτή η προσωρινή κράτηση δεν μπορεί να υπερβαίνει τους έξι μήνες και μπορεί να παρατείνεται μόνο για τρεις μήνες από το δικαστήριο, στην περίπτωση του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 291. Η παραβίαση των περιοριστικών όρων που έχουν επιβληθεί στον ανήλικο δεν επιτρέπεται να οδηγήσει από μόνη της σε προσωρινή κράτηση.

Άρθρο 9

Ιδρύματα αγωγής ανηλίκων

1. Στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων υπάγονται τα Ιδρύματα Αγωγής Ανηλίκων, που έχουν ως αποστολή την αγωγή, την κοινωνική στήριξη, την εκπαίδευση και την επαγγελματική κατάρτιση ανηλίκων, οι οποίοι έχουν αναπτύξει παραβατική συμπεριφορά ή αντιμετωπίζουν δυσχέρειες κοινωνικής προσαρμογής.

2. Για την εφαρμογή του παρόντος και του επόμενου άρθρου ο όρος ανήλικοι περιλαμβάνει πρόσωπα ηλικίας από 8 έως και 18 ετών.

3. Οι διατάξεις του παρόντος και του επόμενου άρθρου δεν επηρεάζουν την ύπαρξη και λειτουργία άλλων υπηρεσιών, οργανισμών, ιδρυμάτων ή εταιρειών που επιδιώκουν τους ίδιους ή παρεμφερείς σκοπούς.

4. Στα Ιδρύματα Αγωγής Ανηλίκων εισάγονται ανήλικοι στους οποίους:

α) επιβάλλεται το αναμορφωτικό μέτρο της τοποθέτησης τους σε κατάλληλο ίδρυμα αγωγής, σύμφωνα με την περίπτωση ιβ' της παραγράφου 1 του άρθρου 122 του Ποινικού Κώδικα, και β) η τοποθέτηση αυτή επιβάλλεται ως περιοριστικός όρος κατά το άρθρο 282 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

5. Στα Ιδρύματα Αγωγής Ανηλίκων εισάγονται επίσης ανήλικοι, οι οποίοι διαβιώνουν σε κοινωνικό περιβάλλον απόμων τα οποία τελούν καθ' έξη ή κατ' επάγγελμα αξιόποινες πράξεις,

εφόσον υπάρχει γνωμάτευση του Επιμελητή Ανηλίκων ότι δεν είναι εφικτή ή σκόπιμη η ένταξη τους σε προνοιακό ίδρυμα φιλοξενίας ανηλίκων. Στην περίπτωση αυτή για την εισαγωγή είναι αναγκαία η υποβολή αίτησης των προσώπων που έχουν τη γονική μέριμνα του ανηλίκου ή, εφόσον την αίτηση αυτή υποβάλλει οποιοσδήποτε τρίτος, η γραπτή συναίνεση τους. Αν την αίτηση υποβάλλει ο εισαγγελέας ανηλίκων, δεν απαιτείται συναίνεση των προσώπων που ασκούν τη γονική μέριμνα. Η αίτηση υποβάλλεται στις Εταιρείες Προστασίας Ανηλίκων ή στον εισαγγελέα πρωτοδικών ή στις αστυνομικές αρχές του τόπου κατοικίας του ανηλίκου και διαβιβάζεται στον Δικαστή Ανηλίκων. Ο τελευταίος αποφασίζει, αφού λάβει υπόψη την προσωπικότητα του ανηλίκου και τις κοινωνικές συνθήκες του περιβάλλοντος του, μετά από ακρόαση του ανηλίκου, εφόσον αυτή είναι εφικτή, συνεκτιμώντας και τη γνωμάτευση του Επιμελητή Ανηλίκων. Στην απόφαση προσδιορίζεται η μέγιστη διάρκεια του εγκλεισμού στο ίδρυμα.

6. Κατά την εισαγωγή του ανηλίκου στο Ίδρυμα Αγωγής ερευνώνται από το προσωπικό του τελευταίου οι γραμματικές γνώσεις, οι δεξιότητες, οι κλίσεις και τα λοιπά στοιχεία της προσωπικότητάς του. Με βάση τα στοιχεία αυτά και τον εσωτερικό κωνονισμό του Ιδρύματος Αγωγής καταρτίζεται το πρόγραμμα αγωγής του, το οποίο περιλαμβάνει την εκπαίδευση, την επαγγελματική κατάρτιση, την πολιτιστική καλλιέργεια, τη φυσική αγωγή, και τις ψυχαγωγικές δραστηριότητες. Τα Ίδρύματα Αγωγής ή ιδιαίτερα τμήματά τους μπορούν να εξειδικεύονται ανάλογα με το είδος της εκπαίδευσης ή της επαγγελματικής κατάρτισης που παρέχουν.

7. Για κάθε εισερχόμενο ανήλικο καταρτίζεται δελτίο αγωγής, στο οποίο καταχωρίζονται τα σχετικά με τις γραμματικές του γνώσεις, τις κλίσεις και τις σχέσεις του με την οικογένεια στοιχεία, οι επιδόσεις του κατά την παρακολούθηση του προγράμματος του Ιδρύματος και χαρακτηρισμοί της στάσης του απέναντι στο προσωπικό του Ιδρύματος και στους συντρόφους του. Με βάση τα προκύπτοντα από το δελτίο στοιχεία, στο τέλος του σχολικού έτους ή όποτε τούτο ζητηθεί από το δικαστή ανηλίκων, υποβάλλεται στον τελευταίο έκθεση του Ιδρύματος Αγωγής για την πορεία και την πρόοδο του ανηλίκου στα πλαίσια της αγωγής του.

8. Τα παρεχόμενα στα Ίδρύματα Αγωγής Ανηλίκων μαθήματα στοιχειώδους ή μέσης εκπαίδευσης μπορούν να διεξάγονται σε δημόσια σχολεία κάθε περιοχής, όπως ορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης και Εθνικής Παιδείας, η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Ειδικό πιστοποιητικό, ανάλογα με την περίπτωση, εκδίδεται για την παρεχόμενη, από το Ίδρυμα ή από προγράμματα στα οποία τούτο συμπράττει, επαγγελματική κατάρτιση.

9. Η απόλυση των ανηλίκων που εισάγονται διατάσσεται από τον δικαστή ανηλίκων οποτεδήποτε ανακληθεί η αίτηση ή συναίνεση των προσώπων που είχαν τη γονική μέριμνα του ανηλίκου κατά τον Αστικό Κώδικα ή μετά την υποβολή έκθεσης της Διεύθυνσης του Ιδρύματος, εφόσον ο λόγος εισαγωγής τους έχει πάψει να υφίσταται ή ο ανήλικος είναι έτοιμος πλέον να αντιμετωπίσει τις συνθήκες του ανοικτού κοινωνικού περιβάλλοντος. Σε κάθε περίπτωση οι ανήλικοι απολύονται αυτοδικαίως, εφόσον συμπληρώσουν το 18ο έτος της ηλικίας τους.

Άρθρο 10

Εταιρεία Προστασίας Ανηλίκων

1. Στην έδρα κάθε πρωτοδικείου λειτουργεί Εταιρεία Προστασίας Ανηλίκων ως νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου εποπτευόμενο από το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

2. Οι Εταιρείες Προστασίας Ανηλίκων έχουν ως κύριο σκοπό να συμβάλλουν ενεργά στην πρόληψη της θυματοποίησης και της εγκληματικότητας των ανηλίκων. Για την εκπλήρωση του σκοπού αυτού παρέχουν υλική, κοινωνική και ψυχολογική στήριξη στους ανηλίκους και στις οικογένειές τους, επαγγελματική κατάρτιση, εκπαίδευση, πολιτιστική καλλιέργεια, ψυχαγωγία και στέγη. Μπορούν επίσης να διοργανώνουν επιστημονικές ημερίδες ή συνέδρια και να συμμετέχουν σε έρευνες ή προγράμματα για την αντιμετώπιση της θυματοποίησης και της εγκληματικότητας των ανηλίκων.

Οι Εταιρείες Προστασίας Ανηλίκων παρέχουν την υποστήριξη που προαναφέρθηκε και σε ανηλίκους:

α) κατά των οποίων εκκρεμεί δίωξη για αξιόποινη πράξη,

β) στους οποίους έχουν επιβληθεί αναμορφωτικά ή θεραπευτικά μέτρα (άρθρα 122 και 123 Π.Κ.) ή ποινή στέρησης της ελευθερίας,

γ) οι οποίοι έχουν απολυθεί από ίδρυμα αγωγής ανηλίκων, θεραπευτικό κατάστημα ή ειδικό κατάστημα κράτησης νέων,

δ) οι οποίοι εμπίπτουν στην παράγραφο 5 του προηγούμενου άρθρου, αλλά η εισαγωγή τους σε ίδρυμα αγωγής δεν είναι αναγκαία.

Επίσης, παρέχουν νομική βοήθεια στους κατηγορούμενους ανηλίκους.

3. Κάθε Εταιρεία Προστασίας Ανηλίκων διοικείται από επταμελές συμβούλιο. Η συμμετοχή στο συμβούλιο είναι τιμητική και άμισθη. Τα μέλη τους επιλέγονται από άτομα που διακρίνονται για την ειδική μόρφωση και την κοινωνική ευαισθησία τους. Στο συμβούλιο μετέχουν με τριετή θητεία, επιτρεπομένου του επαναδιορισμού των αυτών μελών:

α) ένας δικαστικός λειτουργός που κατά προτίμηση είναι ή έχει διατελέσει δικαστής ή εισαγγελέας ανηλίκων, ως Πρόεδρος, ο οποίος υποδεικνύεται με τον αναπληρωτή του από τον αρμόδιο προϊστάμενο,

β) ένα μέλος του Διδακτικού και Ερευνητικού Προσωπικού των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων της χώρας στα Τμήματα Παιδαγωγικής, Ψυχολογίας, Νομικής ή Κοινωνιολογίας ή καθηγητής μέσης εκπαίδευσης,

γ) ένας επιμελητής ανηλίκων του δικαστηρίου ανηλίκων της έδρας του πρωτοδικείου ή ένας κοινωνικός λειτουργός,

δ) ένας δικηγόρος,

ε) ένας εκπρόσωπος του δήμου, της εκκλησίας ή μη κυβερνητικής οργάνωσης που ασχολείται με ανηλίκους,

στ) ένας γιατρός, κατά προτίμηση παιδοψυχολόγος ή παιδοψυχίατρος, και

ζ) ένα πρόσωπο με προσφορά, ευαισθησία και εμπειρία στον τομέα πρόληψης ή αντιμετώπισης της εγκληματικότητας των ανηλίκων.

Όλα τα μέλη διορίζονται με τους αντίστοιχους αναπληρωτές τους. Ο δικαστικός λειτουργός που τοποθετείται πρόεδρος της Εταιρείας απαλλάσσεται μερικά των υπηρεσιακών του καθηκόντων.

4. Τα αναπληρωματικά μέλη μετέχουν στις συνεδριάσεις του διοικητικού συμβουλίου χωρίς ψήφο, εκτός εάν απουσιάζουν τα αντίστοιχα τακτικά μέλη.

5. Τα μέλη των διοικητικών συμβουλίων των Εταιρειών Προστασίας Ανηλίκων διορίζονται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

6. Το Διοικητικό Συμβούλιο κάθε Εταιρείας Προστασίας Ανηλίκων στην πρώτη μετά τη συγκρότησή του συνεδρίαση εκλέγει από τα μέλη του αντιπρόεδρο, γραμματέα και ταμία.

7. Ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων μπορεί να ορίσει, ύστερα από εισήγηση του Διοικητικού Συμβουλίου Εταιρείας, ως επίτιμο πρόεδρο Εταιρείας Προστασίας Ανηλίκων πρόσωπο που προσέφερε για μεγάλο χρονικό διάστημα αξιόλογες υπηρεσίες στον τομέα της προστασίας των ανηλίκων.

8. Το Διοικητικό Συμβούλιο κάθε Εταιρείας Προστασίας Ανηλίκων μπορεί να συγκροτεί ομάδες κατάλληλων προσώπων, τα οποία προσφέρουν εθελοντική συνδρομή για την εκπλήρωση των σκοπών της Εταιρείας και ιδίως υποβοήθηση της εκπαίδευσης ή κατάρτισης, οργάνωση πολιτιστικών ή ψυχαγωγικών δραστηριοτήτων και παροχή νομικής βοήθειας.

9. Οι Εταιρείες Προστασίας Ανηλίκων μπορούν να αναθέτουν σε επιμελητές ανηλίκων, εντός του κύκλου των καθηκόντων των τελευταίων και ύστερα από έγκριση του προϊσταμένου δικαστή ανηλίκων, έργα για την υποβοήθηση του σκοπού τους.

10. Οι Εταιρείες Προστασίας Ανηλίκων έχουν δική τους περιουσία, που προέρχεται από επιχορηγήσεις του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ή άλλων αρχών ή οργανισμών, από εισφορές, δωρεές ή κληροδοτήματα ιδιωτών, καθώς και από έσοδα από εκδηλώσεις ή δραστηριότητες που ασκούνται στο πλαίσιο της λειτουργίας τους.

11. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων θεσπίζεται Κανονισμός Λειτουργίας για τις Εταιρείες Προστασίας Ανηλίκων. Μέχρι την έκδοση της παραπάνω υπουργικής απόφασης εφαρμόζονται οι ισχύουσες διατάξεις.

12. Η θητεία των μελών των Διοικητικών Συμβουλίων, που υφίστανται κατά την έναρξη της ισχύος του παρόντος νόμου, λήγει από το διορισμό των νέων μελών από τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Άρθρο 11

Κεντρικό Επιστημονικό Συμβούλιο για την πρόληψη και την αντιμετώπιση της θυματοποίησης και της εγκληματικότητας των ανηλίκων

1. Στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων συνιστάται εννεαμελές Συμβούλιο με την επωνυμία «Κεντρικό Επιστημονικό Συμβούλιο για την πρόληψη και

την αντιμετώπιση της θυματοποίησης και της εγκληματικότητας των ανηλίκων» (Κ.Ε.Σ.Α.Θ.Ε.Α). Η συμμετοχή στο Συμβούλιο είναι τιμητική και άμισθη.

2. Στη συγκρότηση του Συμβουλίου μετέχουν:

α) πέντε μέλη Διδακτικού και Ερευνητικού Προσωπικού των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων της χώρας, με ειδικευση σε θέματα πρόληψης και αντιμετώπισης της θυματοποίησης και της εγκληματικότητας των ανηλίκων, από τα οποία ορίζονται ο Πρόεδρος και ο αναπληρωτής του,

β) ένας εισαγγελέας ή δικαστής ανηλίκων,

γ) ένας επιμελητής ανηλίκων,

δ) ένας καθηγητής μέσης εκπαίδευσης, και

ε) μια προσωπικότητα από το χώρο των γραμμάτων και των τεχνών ή της επικοινωνίας.

Τα μέλη του Συμβουλίου και οι αναπληρωματικοί τους ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Η θητεία των μελών του Συμβουλίου είναι τριετής και μπορεί να ανανεώνεται.

Το Συμβούλιο συνεδριάζει έπειτα από πρόσκληση του Προέδρου. Στις συνεδριάσεις του μπορεί να συμμετέχουν, χωρίς δικαίωμα ψήφου, τα αναπληρωματικά μέλη του Συμβουλίου, με εξαίρεση την περίπτωση που συμμετέχουν σε αναπλήρωση τακτικού μέλους, και ο Βοηθός Συνηγόρου του Πολίτη, επικεφαλής του Κύκλου Δικαιωμάτων του Παιδιού. Κατά τα λοιπά εφαρμόζεται ο Κώδικας Διοικητικής Διαδικασίας (ν. 2690/1999).

3. Το Συμβούλιο συντονίζει και οργανώνει δράσεις, εισηγείται προτάσεις και γνωμοδοτεί στον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για θέματα πρόληψης και αντιμετώπισης της θυματοποίησης και της εγκληματικότητας των ανηλίκων.

Το Συμβούλιο για την εκπλήρωση της αποστολής του:

α) παρακολουθεί το έργο των Εταιρειών Προστασίας Ανηλίκων πανελλαδικά,

β) συνεργάζεται σε εθνικό και διεθνές επίπεδο με οργανισμούς και υπηρεσίες, Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, ερευνητικά και εκπαιδευτικά κέντρα, κοινωνικούς, επιστημονικούς και παραγωγικούς φορείς, δημόσιους ή ιδιωτικούς, καθώς επίσης με μη κυβερνητικές οργανώσεις που ασχολούνται με την πρόληψη και την αντιμετώπιση της θυματοποίησης και της εγκληματικότητας των ανηλίκων, οργανώνοντας ενιαίο δίκτυο,

γ) συγκεντρώνει και επεξεργάζεται, σε συνεργασία με άλλους φορείς που δραστηριοποιούνται στο χώρο, καταγγελίες για κακοποίηση ή εγκατάλειψη ανηλίκων,

δ) μελετά θέματα θυματοποίησης και εγκληματικότητας των ανηλίκων και εισηγείται για την πρόληψη και την αντιμετώπισή τους,

ε) οργανώνει την εφαρμογή νέων θεραπευτικών ή αναμορφωτικών μέτρων, μέσω των Εταιρειών Προστασίας Ανηλίκων,

στ) οργανώνει τον εθελοντισμό με πεδίο αναφοράς τη στήριξη των ανηλίκων και υλοποιεί δράσεις ευαισθητοποίησης της κοινής γνώμης,

ζ) διαμορφώνει και συντονίζει μηχανισμούς ανίχνευσης της κακοποίησης των παιδιών σε συνεργασία με τις υπηρεσίες του Υπουργείου Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων και τους συλλόγους γονέων και κηδεμόνων,

η) τηρεί στατιστικά στοιχεία σε πανελλαδικό επίπεδο,

θ) εισηγείται στον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων την πολιτική για την πρόληψη και την αντιμετώπιση της θυματοποίησης και της εγκληματικότητας των ανηλίκων και διατυπώνει προτάσεις για τη βελτίωση της λειτουργίας των ιδρυμάτων αγωγής ανηλίκων και των Ειδικών Καταστημάτων Κράτησης Νέων, και

ι) υποβάλλει στον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ετήσια έκθεση για το έργο του. Η έκθεση αυτή υποβάλλεται από τον Υπουργό στον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων.

4. Οι δημόσιες υπηρεσίες, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και κάθε άλλος φορέας υποχρεούνται να παρέχουν στο Συμβούλιο κάθε στοιχείο ή πληροφορία που είναι αναγκαία για την εκπλήρωση του σκοπού του.

5. Στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων συνιστάται αποκεντρωμένη ειδική υπηρεσία με την ονομασία Ειδική Υπηρεσία Προστασίας Ανηλίκων, η οποία υπάγεται απευθείας στον Υπουργό. Η Υπηρεσία υποστηρίζει διοικητικά το Κ.Ε.Σ.Α.Θ.Ε.Α.. Η υπηρεσία στελεχώνεται από δέκα (10) υπαλλήλους του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ή υπαλλήλους του δημοσίου ή νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου που αποσπώνται σε αυτήν για τρία (3) έτη, με δυνατότητα ισόχρονης ανανέωσης.

Από τους παραπάνω υπαλλήλους οι έξι (6) είναι κατηγορίας ΠΕ ή ΤΕ και οι τέσσερις (4) είναι κατηγορίας ΔΕ. Οι υπάλληλοι υπηρεσιών και φορέων του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων αποσπώνται με απόφαση του Υπουργού του. Αν ο υπάλληλος προέρχεται από άλλες υπηρεσίες ή φορείς, η απόσπαση ενεργείται με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και του κατά περίπτωση οικείου Υπουργού. Ο χρόνος της απόσπασης λογίζεται κανονικά στην υπηρεσιακή και μισθολογική τους εξέλιξη. Για τη μισθοδοσία και τις δαπάνες των εκτός έδρας μετακινήσεων των ανωτέρω υπαλλήλων εφαρμόζονται οι ισχύουσες διατάξεις.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

1. Αναμορφωτικά και θεραπευτικά μέτρα: Ποινικός Κώδικας (Π.Κ. - π. δ. 283/1985):

Άρθρο 122

Αναμορφωτικά μέτρα

1. Αναμορφωτικά μέτρα είναι: α) η επίπληξη του ανήλικου, β) η ανάθεση της υπεύθυνης επιμέλειας του ανήλικου στους γονείς ή στους επιτρόπους του, γ) η ανάθεση της υπεύθυνης επιμέλειας του ανήλικου σε ανάδοχη οικογένεια, δ) η ανάθεση της επιμέλειας του ανήλικου σε προστατευτικές εταιρείες ή σε ιδρύματα ανηλίκων ή σε επιμελητές ανηλίκων, ε) η συνδιαλλαγή μεταξύ ανήλικου δράστη και θύματος για έκφραση συγγνώμης και εν γένει για εξώδικη διευθέτηση των συνεπειών της πράξης, στ) η αποζημίωση του θύματος ή η κατ' άλλον τρόπο άρση ή μείωση των συνεπειών της πράξης από τον ανήλικο, ζ) η παροχή κοινωφελούς εργασίας από τον ανήλικο, η) η παρακολούθηση από τον ανήλικο κοινωνικών και ψυχολογικών προγραμμάτων σε κρατικούς, δημοτικούς, κοινοτικούς ή ιδιωτικούς φορείς, θ) η φοίτηση του ανήλικου σε σχολές επαγγελματικής ή άλλης εκπαίδευσης ή κατάρτισης, ι) η παρακολούθηση από τον ανήλικο ειδικών προγραμμάτων κυκλοφοριακής αγωγής, ια) η ανάθεση της εντατικής επιμέλειας και επιτήρησης του ανήλικου σε προστατευτικές εταιρείες ή σε επιμελητές ανηλίκων και ιβ) η τοποθέτηση του ανήλικου σε κατάλληλο κρατικό, δημοτικό, κοινοτικό ή ιδιωτικό ίδρυμα αγωγής.

Άρθρο 123

Θεραπευτικά μέτρα

1. Αν η κατάσταση του ανήλικου απαιτεί ιδιαίτερη μεταχείριση, ιδίως αν πάσχει από ψυχική ασθένεια ή τελεί σε νοσηρή διατάραξη των πνευματικών του λειτουργιών ή από οργανική νόσο ή κατάσταση που του δημιουργεί σοβαρή σωματική δυσλειτουργία ή του έχει γίνει έξη η χρήση οιοπνευματώδων ποτών ή ναρκωτικών ουσιών και δεν μπορεί να την αποβάλει με τις δικές του δυνάμεις ή εμφανίζει ανώμαλη καθυστέρηση στην πνευματική και την ηθική του ανάπτυξη, το δικαστήριο διατάσσει: α) την ανάθεση της υπεύθυνης επιμέλειας του ανήλικου στους γονείς, στους επιτρόπους του ή στην ανάδοχη οικογένεια, β) την ανάθεση της επιμέλειας του ανήλικου σε προστατευτικές εταιρείες ή σε επιμελητές ανηλίκων, γ) την παρακολούθηση συμβουλευτικού θεραπευτικού προγράμματος από τον ανήλικο και δ) την παραπομπή του ανήλικου σε θεραπευτικό ή άλλο κατάλληλο κατάστημα. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις μπορεί να επιβληθούν τα μέτρα που προβλέπονται στις περιπτώσεις α' ή β' σε συνδυασμό με το μέτρο που προβλέπεται στην περίπτωση γ'.

2. Τα θεραπευτικά μέτρα διατάσσονται ύστερα από προηγούμενη διάγνωση και γνωμοδότηση από εξειδικευμένη ομάδα ιατρών, ψυχολόγων και κοινωνικών λειτουργών, οι οποίοι κατά περίπτωση υπάγονται σε Μονάδα του Υπουργείου Δικαιοσύνης ή σε ιατρικά κέντρα υγείας ή κρατικά νοσηλευτικά ιδρύματα.

3. Αν ο ανήλικος είναι χρήστης ναρκωτικών και αν η χρήση του έχει γίνει έξη και δεν μπορεί να την αποβάλει με τις δικές του δυνάμεις, το δικαστήριο πριν επιβάλει θεραπευτικά μέτρα που προβλέπονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου διατάσσει ψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη και εργαστηριακή εξέταση, σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 2 του Ν. 1729/1987».

2. Αυτόφωρο έγκλημα: Κώδικας Ποινικής Δικονομίας (Κ.Π.Δ. - π. δ. 258/1986):

Άρθρο 242

«1. Αυτόφωρο είναι το έγκλημα την ώρα που γίνεται ή το έγκλημα που έγινε πρόσφατα. Η πράξη θεωρείται ότι έγινε πρόσφατα, ιδίως όταν αμέσως ύστερα από αυτήν ο δράστης καταδιώκεται από τη δημόσια δύναμη ή από τον παθόντα ή με δημόσια κραυγή, όπως και όταν συλλαμβάνεται

οπουδήποτε να έχει αντικείμενα ή ίχνη από τα οποία συμπεραίνεται ότι διέπραξε το έγκλημα σε πολύ πρόσφατο χρόνο.

2. Ποτέ δεν θεωρείται ότι συντρέχει μία από τις παραπάνω περιπτώσεις, αν πέρασε όλη η επόμενη ημέρα από την τέλεση της πράξης.

3. Τα εγκλήματα που τελούνται δια του τύπου θεωρούνται πάντοτε αυτόφωρα».

3.Περιοριστικοί όροι και προσωρινή κράτηση:

Άρθρο 282 Κ.Π.Δ.

«1. Όσο διαρκεί η προδικασία, αν προκύπτουν σοβαρές ενδείξεις ενοχής του κατηγορουμένου για κακούργημα ή πλημμέλημα που τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών μηνών, είναι δυνατό να διαταχθούν περιοριστικοί όροι, εφόσον αυτό κρίνεται απολύτως αναγκαίο για την επίτευξη των αναφερόμενων στο άρθρο 296 σκοπών.

2. Περιοριστικοί όροι είναι ιδίως η παροχή εγγύησης, η υποχρέωση του κατηγορουμένου να εμφανίζεται κατά διαστήματα στον ανακριτή ή σε άλλη αρχή, η απαγόρευση να μεταβαίνει ή να διαμένει σε ορισμένο τόπο ή στο εξωτερικό, η απαγόρευση να συναναστρέφεται ή να συναντάται με ορισμένα πρόσωπα.

Για τους ανηλικούς ως περιοριστικοί όροι είναι δυνατόν να διατάσσονται και ένα ή περισσότερα από τα αναμορφωτικά μέτρα που ορίζονται στο άρθρο 122 του Ποινικού Κώδικα.

3. Προσωρινή κράτηση μπορεί να επιβληθεί αντί για περιοριστικούς όρους - εάν αιτιολογημένα κριθεί ότι οι τελευταίοι δεν επαρκούν - εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις της πρώτης παραγράφου του άρθρου αυτού, μόνο αν ο κατηγορούμενος διώκεται για κακούργημα και δεν έχει γνωστή διαμονή στη χώρα ή έχει κάνει προπαρασκευαστικές ενέργειες για να διευκολύνει τη φυγή του ή κατά το παρελθόν υπήρξε φυγόποινος ή φυγόδικος ή κρίθηκε ένοχος για απόδραση κρατουμένου ή παραβίαση περιορισμών διαμονής, εφόσον από τη συνδρομή των παραπάνω στοιχείων προκύπτει σκοπός φυγής ή κρίνεται αιτιολογημένα ότι αν αφεθεί ελεύθερος είναι πολύ πιθανό, όπως προκύπτει από προηγούμενες αμετάκλητες καταδίκες του για ομοειδείς αξιόποινες πράξεις να διαπράξει και άλλα εγκλήματα.

Εάν η αποδιδόμενη στον κατηγορούμενο πράξη απειλείται στο νόμο με ισόβια κάθειρξη ή πρόσκαιρη κάθειρξη με ανώτατο όριο τα είκοσι έτη ή εάν το έγκλημα τελέστηκε κατ' εξακολούθηση ή στο πλαίσιο εγκληματικής ή τρομοκρατικής οργάνωσης ή υπάρχει μεγάλος αριθμός παθόντων από αυτό, προσωρινή κράτηση μπορεί να επιβληθεί και όταν, με βάση τα συγκεκριμένα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της πράξης, κρίνεται αιτιολογημένα, ότι αν αφεθεί ελεύθερος, είναι πολύ πιθανό να διαπράξει και άλλα εγκλήματα.

Μόνο η κατά το νόμο βαρύτητα της πράξης δεν αρκεί για την επιβολή προσωρινής κράτησης.

Σε εντελώς εξαιρετικές περιπτώσεις και εφόσον αιτιολογημένα κρίνεται ότι δεν επαρκούν οι περιοριστικοί όροι, μπορεί να επιβληθεί προσωρινή κράτηση και για το πλημμέλημα της ανθρωποκτονίας από αμέλεια κατά συρροή, αν προκύπτει σκοπός φυγής του κατηγορουμένου, με βάση τα κριτήρια που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου. Στην περίπτωση αυτή, το ανώτατο όριο της προσωρινής κράτησης είναι διάρκειας έως έξι μηνών.

4. Η προηγούμενη παράγραφος εφαρμόζεται και για ανήλικο κατηγορούμενο που έχει συμπληρώσει το δέκατο πέμπτο έτος της ηλικίας του, εφόσον η πράξη για την οποία κατηγορείται απειλείται στο νόμο με ποινή κάθειρξης τουλάχιστον δέκα ετών. Στην περίπτωση αυτή, η προσωρινή κράτηση δεν μπορεί να υπερβαίνει τους έξι μήνες και μπορεί να παρατείνεται μόνο για τρεις μήνες από το δικαστήριο, στην περίπτωση του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 291. Η παραβίαση των περιοριστικών όρων που έχουν επιβληθεί στον ανήλικο δεν επιτρέπεται να οδηγήσει από μόνη της σε προσωρινή κράτηση».

Άρθρο 291 παρ. 1 Κ.Π.Δ.

«Αν η προσωρινή κράτηση του κατηγορουμένου συνεχίστηκε και μετά την παραπομπή του σε δίκη, το αρμόδιο συμβούλιο οποτεδήποτε, ή το δικαστήριο σε περίπτωση που θα αναβληθεί ή θα ματαιωθεί για οποιονδήποτε λόγο η εκδίκαση, μπορεί ύστερα από αίτηση του κατηγορουμένου, του εισαγγελέα ή αυτεπαγγέλτως να διατάξει να επιβληθούν στον κατηγορούμενο περιοριστικοί όροι αντί για προσωρινή κράτηση. Το δικαστήριο που αποφάσισε την αναβολή αποφαινεται και για την παράταση ή μη της προσωρινής κράτησης, αν, στις επόμενες τριάντα ημέρες από την αναβολή, συμπληρώνεται το ανώτατο όριο της προσωρινής κράτησης και εφόσον είναι παρών ο κατηγορούμενος».

4.Διεθνής Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού (Νέα Υόρκη, 26-1-1990). Κυρώθηκε με τον ν. 2101/1992.

Άρθρο 12

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη εγγυώνται στο παιδί που έχει ικανότητα διάκρισης το δικαίωμα ελεύθερης έκφρασης της γνώμης του σχετικά με οποιοδήποτε θέμα που το αφορά, λαμβάνοντας υπόψη τις απόψεις του παιδιού ανάλογα με την ηλικία του και με το βαθμό ωριμότητάς του.

2. Για το σκοπό αυτόν θα πρέπει ιδίως να δίνεται στο παιδί η δυνατότητα να ακούγεται σε οποιαδήποτε διοικητική ή δικαστική διαδικασία που το αφορά, είτε άμεσα είτε μέσω ενός εκπροσώπου ή ενός αρμόδιου οργανισμού, κατά τρόπο συμβατό με τους διαδικαστικούς κανόνες της εθνικής νομοθεσίας».

Άρθρο 37

Τα Συμβαλλόμενα Κράτη επαγρυπνούν ώστε :

α. Κανένα παιδί να μην υποβάλλεται σε βασανιστήρια ή σε άλλες σκληρές, απάνθρωπες ή εξευτελιστικές τιμωρίες ή μεταχείριση.

Θανατική ποινή ή ισόβια κάθειρξη χωρίς δυνατότητα απελευθέρωσης δεν πρέπει να απαγγέλλονται για παραβάσεις, τις οποίες έχουν διαπράξει πρόσωπα κάτω των δεκαοκτώ ετών.

β. Κανένα παιδί να μη στερείται την ελευθερία του κατά τρόπο παράνομο ή αυθαίρετο. Η σύλληψη, κράτηση ή φυλάκιση ενός παιδιού πρέπει να είναι σύμφωνη με το νόμο, να μην αποτελεί παρά ένα έσχατο μέτρο και να είναι της μικρότερης δυνατής χρονικής διάρκειας.

γ. Κάθε παιδί που στερείται την ελευθερία να αντιμετωπίζεται με ανθρωπισμό και με τον οφειλόμενο στην αξιοπρέπεια του ανθρώπου σεβασμό, και κατά τρόπο που να ανταποκρίνεται στις ανάγκες της ηλικίας του. Ειδικότερα, κάθε παιδί που στερείται την ελευθερία θα χωρίζεται από τους ενήλικες, εκτός εάν θεωρηθεί ότι είναι προτιμότερο να μη γίνει αυτό για το συμφέρον του παιδιού, και έχει το δικαίωμα να διατηρήσει την επαφή με την οικογένειά του δι' αλληλογραφίας και με επισκέψεις, εκτός εξαιρετικών περιστάσεων.

δ. Τα παιδιά που στερούνται την ελευθερία τους να έχουν το δικαίωμα για ταχεία πρόσβαση σε νομική ή σε άλλη κατάλληλη συμπαράσταση, καθώς και το δικαίωμα να αμφισβητούν τη νομιμότητα της στέρησης της ελευθερίας τους ενώπιον ενός δικαστηρίου ή μιας άλλης αρμόδιας, ανεξάρτητης και αμερόληπτης αρχής, και για τη λήψη μιας ταχείας απόφασης πάνω σ' αυτό το ζήτημα.

Άρθρο 40

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη αναγνωρίζουν σε κάθε παιδί ύποπτο, κατηγορούμενο ή καταδικασμένο για παράβαση του ποινικού νόμου το δικαίωμα σε μεταχείριση που να συνάδει με το αίσθημα της αξιοπρέπειάς του και της προσωπικής αξίας, που να ενισχύει το σεβασμό του για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις θεμελιώδεις ελευθερίες των άλλων και που να λαμβάνει υπόψη την ηλικία του, καθώς και την ανάγκη για επανένταξη στην κοινωνία και την ανάληψη από το παιδί ενός εποικοδομητικού ρόλου στην κοινωνία.

2. Για το σκοπό αυτόν, και λαμβάνοντας υπόψη τις σχετικές διατάξεις των διεθνών οργάνων, τα Συμβαλλόμενα Κράτη επαγρυπνούν ιδιαίτερα ώστε :

α. Κανένα παιδί να μην καθίσταται ύποπτο, να μην κατηγορείται και να μην καταδικάζεται για παράβαση του ποινικού νόμου λόγω πράξεων ή παραλείψεων, που δεν απαγορεύονται από το εθνικό ή διεθνές δίκαιο κατά το χρόνο που διαπράχθηκαν.

β. Κάθε παιδί ύποπτο ή κατηγορούμενο για παράβαση του ποινικού νόμου να έχει τουλάχιστον δικαίωμα στις ακόλουθες εγγυήσεις:

ι. Να θεωρείται αθώο μέχρι να αποδειχθεί νόμιμα η ενοχή του.

ιι. Να ενημερώνεται χωρίς καθυστέρηση και απευθείας για τις εναντίον του κατηγορίες ή, κατά περίπτωση, μέσω των γονέων του ή των νόμιμων εκπροσώπων του και να έχει νομική ή οποιαδήποτε άλλη κατάλληλη συμπαράσταση για την προετοιμασία και την παρουσίαση της υπεράσπισής του.

ιιι. Να κρίνεται η υπόθεσή του χωρίς καθυστέρηση από μία αρμόδια, ανεξάρτητη και αμερόληπτη αρχή ή δικαστικό σώμα, σύμφωνα με μια δίκαιη κατά το νόμο διαδικασία, με την παρουσία ενός νομικού ή άλλου συμβούλου και την παρουσία των γονέων του ή των νομίμων εκπροσώπων του, εκτός αν αυτό θεωρηθεί αντίθετο προς το συμφέρον του παιδιού, λόγω κυρίως της ηλικίας ή της κατάστασής του.

ιιιι. Να μην υποχρεώνεται να καταθέσει ως μάρτυρας ή να ομολογήσει την ενοχή του, να υποβάλλει ερωτήσεις το ίδιο ή μέσω άλλου στους μάρτυρες κατηγορίας και να επιτυγχάνει την παράσταση και την εξέταση μαρτύρων υπεράσπισης κάτω από συνθήκες ισότητας.

ιιιιι. Εάν κριθεί ότι παρέβη τον ποινικό νόμο, να μπορεί να προσφύγει κατ' αυτής της απόφασης και κατά οποιουδήποτε μέτρου που λήφθηκε ως συνέπεια αυτής ενώπιον μιας ανώτερης αρμόδιας, ανεξάρτητης και αμερόληπτης αρχής ή δικαστικού σώματος, σύμφωνα με το νόμο.

ιιιιιι. Να έχει τη δωρεάν βοήθεια ενός διερμηνέα, σε περίπτωση που δεν καταλαβαίνει ή δεν μιλάει τη γλώσσα που χρησιμοποιείται.

ιιιιιιι. Να αντιμετωπίζεται η ιδιωτική του ζωή με απόλυτο σεβασμό σε όλα τα στάδια της διαδικασίας.

3. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη προσπαθούν να προαγάγουν τη θέσπιση νόμων, διαδικασιών, αρχών και θεσμών εφαρμοζόμενων ειδικώς στα παιδιά που είναι ύποπτα, κατηγορούμενα ή καταδικασμένα για παράβαση του ποινικού νόμου και ιδιαίτερα:

α. Τη θέσπιση ενός ελάχιστου ορίου ηλικίας κάτω από το οποίο τα παιδιά θα θεωρούνται ότι δεν έχουν την ικανότητα παράβασης του ποινικού νόμου.

β. Την εισαγωγή μέτρων, εφόσον αυτό είναι δυνατόν και ευκταίο, για την αντιμετώπιση τέτοιων παιδιών, χωρίς ανάγκη προσφυγής στη δικαιοσύνη, με την προϋπόθεση βέβαια ότι τηρείται ο απόλυτος σεβασμός στα ανθρώπινα δικαιώματα και στις νόμιμες εγγυήσεις.

4. Μια σειρά διατάξεων σχετικών κυρίως με την επιμέλεια, την καθοδήγηση και την επιτήρηση, τους συμβούλους, τη δοκιμασία, την τοποθέτηση σε οικογένεια, τα προγράμματα γενικής και επαγγελματικής εκπαίδευσης και τις άλλες εναλλακτικές δυνατότητες πλην της επιμέλειας, θα εξασφαλίζει στα παιδιά μια μεταχείριση που να εγγυάται την ευημερία τους και που να είναι ανάλογη και με την κατάστασή τους και με την παράβαση.